

Eerste druk 2023

Copyright © Marceline de Waard

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious

Omslagfoto Ton de Koning

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Sudio

Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

ISBN 978-94-93275-83-6 | NUR 303

Copyright © 2023 Ambilicious, Breda

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit boek is een roman, de inhoud staat los van de werkelijkheid.

Eventuele gelijkenis met bestaande personen en/of gebeurtenissen berust louter op toeval.

Introductie

Nevels verhullen, verbergen, zijn mysterieus en creëren verwarring. Ze zijn het decor voor een divers palet van verhalen: ontroerend, aangrijpend, romantisch, spannend en mysterieus. Laat je meenemen door:

Annemieke de Schepper
Cecile Koops
Frans van der Eem
Hanneke Simons
Lisette van Eerten
Luc Vos
Lucy Neetens
Margareth Hillebrandt
Marloes Schel
Meta du Crocq
Nel Goudriaan
Nicole van der Spek
Petra Bontje
Sacha Voogd

Deze bundel is het resultaat van de zomerse schrijfwedstrijd van Marceline de Waard. Het thema koos zij ter ere van het verschijnen van haar nieuwe roman 'Nevels'.

Over de verhalen

Sinds februari 2017 plaats ik iedere zondag een kortverhaal op www.marcelinedewaard.nl. Het is een mooi podium voor mijn schrijverschap geworden. Zomers deel ik dit vol plezier met andere schrijvers. Dit jaar stuurden zij verhalen in voor mijn wedstrijd 'nevels', het thema is ontleend aan de titel van mijn nieuwste roman.

Dertien weken lang plaatste ik als zondagverhaal de inzendingen die ik het mooist/best/aansprekendst vond. Hieronder, in willekeurige volgorde, de dertien winnaars met het bijbehorende juryrapport van mijzelf, mijn oordeel en mijn mening.

NEL GOUDRIAAN – Het meisje met de rode jas

Haar nevels bestaan uit zeemist en verdriet. Daaromheen schreef ze een fraai en ontroerend verhaal dat geeft en neemt.

PETRA BONTJE – Gif

Nevels versluieren iemands brein. Hoe? Een goed opgebouwd verhaal met een vleugje Agatha Christie. En als je denkt te weten hoe het zit, wordt er toch nog een vraagteken in je hoofd geplant.

ANNEMIEKE DE SCHEPPER – In de zachtheid van de schemer

Haar nevels dwalen over het kerkhof en in het hoofd van haar hoofdpersoon. Een prachtig aangrijpend verhaal over afkomst en de relatie tussen een zoon en zijn vader.

MARGARETH HILLEBRANDT – Koeien zonder poten

Haar nevels worden gevormd door een ochtendnevel boven het weiland en een door tranen veroorzaakte wazigheid. Als de mist eenmaal is opgetrokken, ontspint zich een vrolijk, romantisch verhaal.

LISETTE VAN EERTEN – Sluimer

De beneveling van alcohol. Een roes om te vergeten en flarden uit het verleden. Niet alle gevoel laat zich wegsturen naar de vergetelheid. Een mooi en verdrietig verhaal

LUC VOS – Waarom

Zijn nevels vertroebelen een geheugen. Waarom? De titel van zijn verhaal is de vraag die mij tijdens het lezen in de greep hield. Pijnlijk en treurig.

MARLOES SCHEL – Daar waar de klokjes tinkelen

Nevelige moerassen mengen zich met de folklore van Cornwall. Een sfeervol verhaal om in te verdwalen.

NICOLE VAN DER SPEK – Zwijgen

Nachtelijke nevels en vertroebelende jaloezie. Samen zijn ze goed voor een treurig misverstand. Een tragisch verhaal.

CECILE KOOPS – Bij de ruïne

Ierse nevels en in mist gehulde geheimen. Wat als de sluiers worden weggehaald? Een fijn verhaal over gemiste kansen en een nieuw begin.

LUCY NEETENS – Ontspoord

Mist verward en bedot de geest. Droom en werkelijkheid vermengen, wat is er nu eigenlijk gebeurd? Een associatief verhaal.

HANNEKE SIMONS – Rumspringa 2.0

Nog even uit de band springen voor je echt volwassen bent. De Amish hebben er zelfs een traditie voor: Rumspringa. Maar is al die vrijheid wel zo fijn? Een in nevelen gedrenkt verhaal over volwassen worden.

SACHA VOOGD – Intruder 1500

Haar nevels benemen het zicht op de werkelijkheid. Letterlijk, maar misschien ook wel figuurlijk. Sober geschreven, een drama ontrolt.

META DU CROCQ – De reünie

Haar nevel is spookachtig en mysterieus. Wat als je de kans krijgt om keuzes uit het verleden over te doen? Een magisch verhaal met een mooie vraag om deze winnende nevelverhalen mee af te sluiten.

BONUSVERHALEN

FRANS VAN DER EEM – Verdeeld paradijs

Zijn nevels trekken duister op. Een dreigende mist is het decor voor een kinky maar bovenal spannend verhaal op zijn Frans.

MARCELINE DE WAARD – Hitte

Door haar nieuwe roman Nevels is poëtisch een mysterie geweven. Dit verhaal licht een tipje van de sluier op.

Het meisje met de rode jas

Nel Goudriaan

Weer zit ze daar: het meisje met de rode jas. Onbeweeglijk op de uiterste punt van de golfbreker, die ver uitsteekt in de zee.

Veerle schrikt niet meer van haar, zoals in het begin. Ze schuifelt het duin af naar het strand en staat stil. Het zeewater spat hoog op, de golven breken met donderend geraas tegen de stenen wand.

Op deze bijzondere dag wil ze eindelijk weten wie het meisje is en waarom ze daar al zo lang zit.

‘Zou je wel gaan?’ had Ronald aan het ontbijt gevraagd. ‘Misschien is het beter voor je als je vandaag thuisblijft.’

Aanvankelijk was hij opgetogen geweest over haar dagelijkse strandwandelingen. ‘Lieverd, ik ben zo blij dat je het huis weer uitgaat. Je krijgt eindelijk een beetje kleur op je wangen.’

Over het meisje met de rode jas heeft ze hem niets verteld. Stel je voor dat hij weer zou denken dat ze dingen zag die er niet zijn. Naar de kliniek wil ze absoluut niet meer terug.

‘Waarom niet?’ antwoordde ze. ‘Ik wil juist vandaag heel graag alleen naar het strand.’

Hoe Veerle ook tuurt, de gelaatstrekken van het meisje kan ze niet onderscheiden. Tegelijkertijd voelt ze zo vertrouwd dat het lijkt alsof ze naast haar zit. ‘Wie ben je toch?’ vraagt ze hardop.

Een vroege wandelaarster staat stil. Het is een oude vrouw met een hondje. ‘Heb je het tegen mij, kind?’

Veerle schrikt op. ‘Sorry mevrouw, ik praatte in mezelf.’

‘Dat doe ik zo vaak. Dat heb je als je op leeftijd bent. Maar jij? Je bent nog zo jong.’

Haar vriendelijke blik is zo uitnodigend dat Veerle eindelijk de vraag durft te stellen die haar al zo lang kwelt. Zo vaak had ze zich afgevraagd of de anderen het meisje ook zagen. ‘Ziet u dat meisje daar zitten? Ze draagt een rode jas’ Ze wijst naar de uitste-kende punt in de zee.

‘Een meisje? Nee, ik zie niets; mijn ogen zijn heel slecht.’

Veerle is diep teleurgesteld. Zou ze het zich dan toch allemaal verbeelden? Ze zwaait de vrouw na die met haar hondje verderloopt.

De eerste keer dat ze het meisje zag, staat op haar netvlies gegrift. De zeemist hing laag boven het water en omhulde het strand in een mysterieuze waas. Ze zat op het koude zand en staaarde naar de zee. Haar gedachten gingen terug naar die ene fatale dag. Een zacht briesje kwam opzetten, zette de zee in beweging en bracht geuren van zout en zeewier mee. Eerst kleine rimpelingen, later krachtige golven. Even snel als de mist was gekomen, verdween deze weer en maakte plaats voor felle zonnestrallen.